СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXV. Ч. 33. Джерзи Сіті, Н. Дж., четвер, 10. лютого, 1927. VOL. XXXV. No. 33. Jersey City, N. J., Thursday, February 10. 1927. THREE CENTS

РЕПУБЛИКАНСЬКА ПАРТІЯ СВАРИТЬСЯ ЗА ПОЛІТИКУ ПРЕЗИДІЯЛЬНИХ ВИБОРІВ

СЕНАТОР БОРА СТАВИТЬ ПАРТІЮ ПЕРЕД ПИТАННЄ ПРОГИБІЦІЇ.

ВАШИНГТОН, 8. лютого. — Вгорашня заява д-ра Батлера, одного з визначнійших політиків републиканської партії, про політику партії в 1928. році, яке викликала серед партії широкі балачки й дискусії та другі публичні заяви.

Найбільше зних звернула увагу на себе заява сенатора Бори, голови сенатового комітету заграничних справ, котрий приняв визов д-ра Батлера, що републиканська партія мусить заняти виразне становище в справі прогибіції. Сенатор Бора признає, що партія мусить заняти виразне становище, та радить, щоби загальна конвенція сеї партії занялася сею справою та станула виразно на якомусь становищи. Самий він заявляє свою готовість бути речником прогибіції та виїхати по краю на агітацію за тим, щоби републиканська партія станула за прогибіцією.

Заява д-ра Батлера викликала теж протест зі сторони прихильників нової кандидатури президента Кулиджа. Вони кажуть, що закид третої кандидатури не відноситься до Кулиджа, бо Кулидж був вибраний президентом лишень раз, і тому якби він кандидував у році 1928. на уряд президента Злучених Держав, се булоби друге кандидованне, а не трете.

ЗМІНЮЮТЬ СТЕЙТОВУ КОНСТИТУЦІЮ В НЮ ЙОРКУ.

ОЛБАНІ, 8. лютого. — Сенат стейтової леґіслятури приняв нині постанову про зміну конституції нюйорського стейту, після котрої ґубернатора стейту мається на будуче вибирати не на 2, але на 4 роки. Вибори мають припадати на рік президіяльних виборів.

ПІДВИШКА ЗАПЛАТИ ЗЕЛІЗНИЧИМ РОБІТНИКАМ.

ВАШИНГТОН, 8. лютого. — Федеральна Розємна Рада потвердила угоду межи властителями південних зелізниць а робітниками, що сповняють службу на поїздах, про піднесення робітничої заплати о 7 і пів проценту. Підвишка відноситься до 22,000 робітників. Угода відвернула страйк.

БЕРД ЗБИРАЄТЬСЯ ЛЕТІТИ ЧЕРЕЗ АТЛЯНТІЙСЬКИЙ ОКЕАН.

ВАШИНГТОН, 8. лютого. — Американський летун Ричард Евелін Берд, котрий добув собі світової слави своєю подорожею до північного бігуна, збирається на весну летіти з Ню Йорку до Парижа, щоби дістати нагороду в сумі 25,000 долярів, яку предкладає побідникови в сьому леті нюйорський міліонер Ортайґ.

НОВА БІЙКА МЕЖИ СТРАЙКАРАМИ.

НЮ ЙОРК, 8. лютого. — Боротьба, яка від довшого вже часу ведеться межи двома фракціями в юнії робітників жіночої одежі, вибухла нині кровавою бійкою перед одною місцевою шапою. Поліція на домаганнє робітників одної фракції арештувала 8 робітників з другої фракції.

ХТО НЕ ХОЧЕ САМОСТІЙНОСТИ.

НЮ ЙОРК, 8. лютого. — Панна Стелла Шаляпівна, дочка відомого на весь світ російського баса Фьодора Шаляпіна, покинула дім свого батька, котрий хотів її заставити віддатися музичній карієрі, та щоби зискати собі независимість у світі, стала продавати перфуми в департаментовім шторі Секса.

ЗАХОДЯТЬСЯ КОЛО ЗДЕРЖАННЯ ВБИЙСТВ АВТОМОБІЛЯМИ.

ГАРИСБУРҐ, ПА., 8. лютого. — Филаделфійські посли до стейтової леґіслятури внесли проект закона, після котрого суди малиби право карати вбийство автомобілем як вбийство другого степеня, за яке належиться кара від 10 до 20 літ та гривна до 1,000 долярів.

ВЕЛИКИЙ КОРАБЕЛЬ У КЛОПОТАХ ЧЕРЕЗ БУРЮ.

ГАЛИФАКС, Нова Шкотія, 8. лютого. — Великий трансокеанський пароxід Президент Гардинґ, їдучи з Европи до Ню Йорку, вичерпав через страшні бурі на океані весь припас угля та через цілий день був зданий на волю филь. Все світло на кораблі погасло, печі вистудилися, і пасажири сиділи в холоді й темноті.

Корабель закликав бездротним телеґрафом поміч і з сього порту виїхали три портові кораблики ,і вони затягнули корабель у порт, де його наладовано наново вуглем і нафтою та виправлено в дальшу дорогу в Ню Йорк.

МЕКСИКО ВІДКРИЛО ЩЕ ОДИН ЗАГОВІР.

МЕКСИКО, 8. лютого. — Мексиканський федеральний уряд відкрив ще один заговір проти себе. Сим разом на чолі заговору стояло „католицьке товариство оборони", яке стояло в тісній звязи з католицькими епископами. Мало воно викликати повстаннє проти уряду в стейтах Керетаро та Гванахвато, але уряд на час попав на його слід. Відкриттє заговору примусило заговірників робити повстаннє перед часом. У битві згинуло кількох федеральних вояків та кількох священиків.

КРІЗА НОБЛІВСЬКИХ ПРЕМІЙ.

З нагоди роздачі головних нагород Нобля почалась у чужинній пресі цікава дискусія на тему неясних пунктів заповіту Нобля і... фінансових клопотів. Звертають увагу, що давніша висота нагороди 200.-000 кор. тепер сильно змаліла. Причиною: кошти на завідування фондом і страшенні податки, яких собі не жалує шведський уряд. З 200 тисяч кор. нагороди стопніли на 120,000. Крім цього бракує грошей на завідування поодиноких Ноблівських інститутів, так, що дотичні комісії приневолені щораз рідше розділювати премії, щоби заощадити на них дещо ґроша. Чути також голоси, що комісія літератури не повинна надто тісно розуміти заповіт Нобля, який домагався нагороди „для творів з ідеалістичною головною тенденцією". Адже вже сама історія нагород вказує, що часто цієї умови не держались. Що за ідеаліст Сєнкевич, Гамсун або Понтопідан! Щодо нагород фізики та хемії пригадують те, що більшість нових винаходів є збірним твором ріжних наукових інститутів і слід би давати їм нагороду, коли нема виїмкових одиниць щороку. Найгірше стоїть справа з нагородою мира... після війни. Кожний нарід бачить инших кандидатів крізь прізму власної політики. Важко дійти до порозуміння, хто дійсно працює найкраще для вдержання мира. Навіть Вільгельм є пересвідчений, що повинен дістати нагороду. Не є виключене, що Ленін був тої самої думки, і Муссоліні. Бріян? Куденгове-Калерґі? Яке щастя, що ми не потрібуємо сушити собі такими проблемами голову. Не маємо кандидатів ні на премію мира, ні літератури, ні фізики, ні медицини... Щасливий народ та й годі!

ДЕШЕВА ЖІНКА.

Часописи з Лізабони впевняють світ, що в Портуґалії, місті Беїра, живе дівчина Естрека, яка вже сім літ годується тільки чистою водою, добре виглядає і ще краще себе почуває. Португальські вчені поїхали перевірити цей факт (трохи пізно доходить до них така сензаційна звістка). Та одночасно панна Естрека одержує тисячі листів з усіх кінців краю з пропозицією подружжа. Видко, що в Портуґалії нелегко утримати нині жінку, коли спеціялістка від хронічної голодівки має найбільше кандидатів. Треба признати, що ми ідеальний народ. У нас харч для жінки не грає такої великої ролі, як її сукні, капелюхи і всі надзвичайні додатки.

ВОРОГ ЛЮДСТВА.

Малярія, недуга загально відома, але деколи її недоцінюють. Страшніша вона ніж війна, бо нищить далеко більше людей від неї. В самих Східних Індіях вмирає річно на малярію 1,300,000 осіб.

ГАРКАВЕНКО БОРЕТЬСЯ В ВУСТЕР, МАСС.

Українці в Вустер, Масс., будуть мати також нагоду повитати в себе великого українського силача Гаркавенка, котрий буде боротися в Вустер, Масс., у вівторок, 15. лютого в Механікс Гол.. Кромі Гаркавенка будуть боротися ще другі борці. Треба сподіватися, що наша публика прийде численно подивитися, як Гаркавенко кладе всіх на лопатки.

НАЙБІЛЬШИЙ КОНКУРС КРАСИ.

Недавно в Римі відбувся один з найбільших конкурсів краси у світі. Аранжували його американські підприємці кін. Вислали до десяток міст своїх представників, які оглядали тисячі зголошених, а вибраних висилали до Риму, до „тіснішої контролі". Таким робом 54,000 осіб виїхало до Риму на кошт підприємства. Головно шукали за гарними мущинами. Римське жюрі найшло 60 Італійців, які є гідні стати суперниками Валентіна, коли матимуть його талант. Жюрі оцінювало красу 32,000 жінок і не диво, що не могло дати собі ради з ріжними поглядами між собою і протестами красунь, які самі собі подобались. Американці вилучили всі „повніші" дами, залишаючи тільки модних: струнких, мов хлопці. Счинився страшний рев. Протести покривджених не помагали. Тоді одна „повніша" Неаполітанка вискочила на подіюм, скинула із себе всю одіж і стала перед повним збором в усій своїй красі. Жюрі мусіло піддатись перед таким арґументом і втягнуло її на листу „нагороджених". Скромність усе буває покривдженою.

З ЦЕРКОВНОГО ЖИТТЯ НА УКРАЇНІ.

„Воскресное Чтеніє", що виходить у Варшаві і є органом православної церкви в Польщі, в ч. 1 за цей рік подає деякі інформації про церковне життя на Україні, а з окрема в Києві. Відомости ці отримані з приватного листа. Вони говорять: „У нас багато церков: 1. Старословянська (Тихоновська) в малому Софійському, в Покровському монастирі (Княгині), в Братському монастирі, і Миколаївському, у Миколая Доброго (на Подолі) та Трехсвятительська, Десятинна; 2. Автокефальна (українська) — великий Софійський Собор, Петропавловська церква на Подолі та на Деміївці; 3. Автокефальна українська (жива) — Михайловський собор зо всіма церквами в ньому (епископ Петро Тарнавський); 4. Живасловянська — Лавра і її церкви, Собор Володимирський, Ґеорґієвська, Троїцька і більшість церков (Андріевський Собор), Скорбяща на Сінній площі і инші; 5. Уніятська із службою на українській мові (на Павловській вул. одна церква); 6. Старословянська (служба на російській мові), бувша старообрядчеська; 7. Католицька — два костели; 8. Євангельські християне та 9. Баптисти. Всі ці інформації відносяться до перших чисел листопаду".

ДОЛЯ ВОЄННОГО ПОТЕНТАТА.

Жити в найкращій повні сил, 33 літ, і діждатись некрольоґу, на це може дозволити собі тільки той, що вже стільки пережив, що вчорашня европейська фінансова слава, Жиґмонт Бозель. Починаючи від Відня, знали його недавно в усіх фінансових центрах Европи; не було промислової трансакції, якої він не пробував би, ідучи слідами великого віденського спекулянта Кастіліоні. Кружляли про нього леґенди, як про всіх фінансових потентатів. Дійшов до майна завдяки війні. Утік до Відня перед нею і почав спекулювати. Втиснувся до орґанізації, що опікувалась з уряду втікачами. Постачав до таборів харчі та одіж. Потім до армії. Вже в 1917 р. платив 11 міліонів податку. Згодом почав скуповувати акції Уніонбанку і найбільших промислових підприємств, аж до 15 міліонів у золоті. Врешті не мав грошей і мусів позичати. Польська Почтова Каса Ощадности дала йому 9 міл. долярів, а через свої трансакції наразив австрійську П. К. О. на втрату 70 міліонів шилінґів. Трансакції його з австрійським урядом дійшли до публичного відома; преса вдарила в дзвін. Бозель мусів зріктись усіх становищ, а уряд ліквідувати його справи. Фінансовий потентат щез з овиду. Він завсіди був скромною людиною в приватнім житті, мов уся його мала фіґура. Ніде не бував, нікого не знав. Зате всі його знали. Нині має 33 літ і величезне минуле. Ще за 10 літ усі будуть із здивуванням питатись, хто такий Бозель — колишній фінансовий потентат. Хіба що знову вибухне війна і він пічне попередню карієру наново.

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ДРАМИ.

Появились у Києві перші три томи широко задуманої праці, написаної знавцем історії українського театру проф. Вол. Резановом: „Українська драма, Старовинний театр". У першому томі автор дає коротку історію західно-европейського театру, вважаючи, що перші театральні вистави були на Україні. Подані там тексти „Вірші з траґедії Христос Пасхон" Скульського, вірші Памви Беринди, „Розмишленіє" Волковича, „Вірші на Воскресеніє Христове", „Слово о збуренні пекла". Вступ до третього тому є вірним повторенням старших праць автора про шкільні драми з XVI і XVIII. в. Усіх томів має бути 9. У кожному крім студії будуть видруковані відповідні тексти, на підставі джерел.

БЛАГОСЛОВЛЕННЯ ПРИСЯГИ В УКРАЇНСЬКІМ ТЕКСТІ.

Митрополит православної церкви в Польщі Діонісій поблагословив до вжитку присягу в українському тексті в перекладі проф. І. Огієнка. Присяга друкується кирилицею і буде розіслана по парафіях. („Укр. Нива", ч. 5-6).

АНҐЛІЙСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ ПРО ПОДІЇ В КИТАЮ

ЛОНДОН, 8. лютого. — Анґлійський парлямент відчинено після стародавнього звичаю. Припізнилися трохи посли палати громад, а князь Валії спіткнувся о свій меч та довгий червоний плащ. З того приводу пані пошептували, а князь спокійно підсміхувався. Комуністи пробували зробити малу демонстрацію, але їх так обступили поліцією, що було більше полісменів як демонстрантів.

Король відчитав свою промову, в якій згадав про відносини в Хінах та инші справи. Критикуючи ту промову, провідник Партії Праці Мек Доналд підніс, що в тій промові нема нічого замітнього. Він спитав правительство, чи воно спитало націоналістичне правительство в Хінах, чи воно згідне установити невтральну полосу довкола Шангаю і Ганкова, якщо Велика Британія здержить висилку війська до Хін. Мек Доналд домагався, щоби публіковано всі пертрактації британійського уряду з хінськими урядами і ґенералами, а рівнож спитав, чи це правда, що правительство хоче зірвати зносини з совітами.

Премієр Болдвин заявив, що британійські війска вислано для охорони життя і маєтків британійських горожан. В таких відносинах, які панують тепер в Хінах, годі передбачити, коли жовнір є полісменом, а коли треба йому стати справжнім жовніром і зводити боротьбу. Він зазначив, що коли Шанґай не буде загрожений, британійське війско буде стаціоване в Гонґконґ.

ЯЗВА ВОВКІВ В ЕВРОПІ.

ЖЕНЕВА, 8. лютого. — З Кавказу доносять, що там розмножилося стільки вовків, що війско мусіло висилати аеропляни з отруйними бомбами, які кидали на стада вовків і в той спосіб їх трули. Так забито 200 вовків.

В Австрії один селянин боронився через кілька годин з сокирою перед 12 вовками і коли вже впадав на силах, надійшли з села люде і відратували.

Повно вовків в Росії, які стадами нападають села і поїдають людей. Селяни забарикадовують села як підчас облоги.

МАРШАЛ ЧЕНҐ ОБОРОНЮЄ ЧУЖИНЕЦЬКІ ПРАВА.

ПЕКІНҐ, 8. лютого. — Манджурський диктатор Ченґ, який веде боротьбу проти кантонської армії, оголосив стейтмент, в якім заявляє від імени пекінґського уряду, що чужинці і їх майно буде хоронене його армією і урядом.

КНЯЗЬ ВАЛІЇ МІЖ РОДИНАМИ БІДНИХ.

ЛОНДОН, 8. лютого. — Князь Валії далі вандрує собі по ночах по Істах Лондону, себто в дільниці, в якій мешкає бідне населеннє. Зайшовши до дому одного робітника застав, як вже всі спали. Господар привитав гостя в нічній сорочці. На запит князя Валії, відповів робітник, що мешкає в двох кімнатах, він і його пятеро дітей. Заразом показав йому дитину, яка перед часом народилася і важила всего два фунти та щойно тепер відчинила очі.

В другім робітничім домі забавлявся князь з дівчатами та співав ріжні пісні.

ШТРЕЗЕМАН НА ВАКАЦІЯХ.

РИМ, 8. лютого. — Міністерство закордонних справ подає, що Муссоліні не вибирається на ніяку стрічу з Штреземаном, міністром закордонних справ Німеччини, який тепер перебуває на вакаціях в Ніцці.

Заява ця злучена з ріжними поголосками, які облетіли світову пресу, а в яких говориться про союз Німеччини, Англії і Італії. Вакації Штреземана мали бути тільки закриттєм иншої акції, бо саме в Ніцці мали зїхатися Муссоліні, Штреземан і Чимберлейн і радити над згаданим союзом.

ЗМІНИЛИ ФОРМУ ПРИСЯГИ ПРИ ШЛЮБНИХ ЦЕРЕМОНІЯХ.

ЛОНДОН, 8. лютого. — Анґліканська церква на послідним соборі поробила ріжні зміни в церемоніялі, а заразом змінила форму присяги при шлюбах, а саме відкинула „вічне послушенство", яке шлюбувала жінка чоловікови. Казали, що це застаріла форма, яка не відповідає модерному духови.

Всі жінки привитали цю зміну з великим задоволеннєм, бо вже від довгого часу вони протестували протй цеї форми, яку вважали за понижаючу.

КАЙЗЕР ТРАТИТЬ НА ПОВАЗІ НАВІТЬ СЕРЕД ВЕТЕРАНІВ.

БЕРЛІН, 8. лютого. — Маршалок фон Макензен, відомий ґенерал світової війни, який вславився скорим підбоєм Румунії, відомий як завзятий прихильник кайзера. З приводу 50-літної річниці вступлення кайзера Вільгельма до армії хотів Макензен справити в Берліні велике торжество. Та це свято цілком не вдалося. Учасників, ветеранів світової війни прийшло дуже мало. Уложили вони привітну телеґраму до бувшого кайзера та відчитали телеґраму від нього, яка звучала: „Бог з нами. Вперед".

Комуністи зібралися в більшій скількости і хотіли зробити контрдемонстрацію, але коли побачили, що на торжество кайзера прибуло так мало учасників, заявили: Шкода труду для них, хай самі поволи розлітаються.

З того свята вносять, що сентимент за кайзером дуже підупав навіть серед армії.

ТЕПЕР ПРИЙМАЄТЬСЯ ЧЛЕНІВ БЕЗ ВСТУПНОГО

„SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Загряницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів
За оголошення редакція не відповідає
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
З Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

У. Н. СОЮЗ В ЦИФРАХ

Економічну організацію, банк чи асекураційне товариство найкраще розуміємо тоді, коли вони говорять до нас цифрами. Бо гроші до них вплачуємо, грошей від них будемо домагатися як не ми самі то наші діти згл. ті, на яких імя виставлені щадничі книжочки, або асекураційні поліси. Тому їх стан маєтковий нас найбільше обходить.

Всі ми радіємо, коли наші інституції розвиваються, всі ми сумуємо, коли вони занепадають. Але особливо дрожимо за них тоді, коли там вложений наш маєток, коли в тих інституціях заховане може одиноке тільки забезпечення родини. Тому замало ще голосити: Вкладай, Брате, Сестро, гроші до української щадниці. Замало ще агітувати: Вступай, Брате, до української чи якоїнебудь другої асекураційної інституції, бо це невистарчаюче. Треба заразом давати людям солідну поруку, що людський гріш певний, що тут кождий буде певний за зворот свого запрацьованого гроша.

Такою певною і солідною асекураційною інституцією є У. Н. Союз. Вистарчить поглянути на фінансовий звіт Союза за місяць січень, а кождий переконається, що це, що ми говоримо, оперте на фактах, себто на цифрах.

Маєток Союза виносить тепер $1,704,870.28. Малощо не один і три четвертих міліона. Самий резервовий фонд виносить $250,956.85, себто стільки, що цілий маєток многих других подібних організацій.

Маєток У. Н. Союза зростає з кождим місяцем, йде нестримно в гору. Не спинює того зросту ні на крихітку навіть такий місяць, як минувший, в якім померло 18 членів. Не змінило тут нічого навіть те, що між помершими в січни 18 членами тільки 4 було членів старших, а 14 не належало до нашої організації довше як три роки. Мимо тих виплат маєток Союза зростає. І членів нових Союзови раз-у-раз прибуває. Бо от в місяцю січню, який під зглядом зросту Союза цілком не належить до місяців особливо добрих, зріс Союз о 268 нових членів.

Те все підносимо для тих, що є членами Союза і для тих, що ще не є в Союзі. Хто є членом, хай радується силою і зростом своєї організації, для якої і він певно вложив не малого труду. Хто не є, хай вписується. Хай це зробить в своїм власнім інтересі. Хай прочитає фінансові і рекордові звіти Союза, хай їх порівнає і хай його цифри переконають про те, що У. Н. Союз це така певна і солідна організація, що гріхом булоби не належати до неї. Нічого не хочемо тут говорити про те, що це українська організація, яка серцем і душею при нашім народі. Зазначуємо тільки, що це солідна і певна фінансова інституція.

„РУССКІЙ, НО НЕ ТОЖЕ"

Російська іміграційна преса, особливо реакційна, останніми часами щораз меньше спиняється над большевицьким пануванням в Росії. Коли ранійше вона лише бачила одне своє завдання в критиці большевизму, то тепер вона вважає слушно чи неслушно, що упадок большевиків се питання недалекого часу. Натомісць вона все більше присвячує часу й місця питанню: що мусить бути збудоване на місці. Совросії? Поставивши собі за завдання наново воскресити „билую мощ" російської імперії, вона й находить, що найтяжчим завданнєм до розвязання на дорозі до відбудовання бувшої Росії є питаннє національне, національна свідомість народів, що були поневолені Росією. Серед цих знова народів найбільше уваги присвячують нам, Українцям.

Назадницька російська ґазета „Возрожденіє", що виходить в Парижі під редакцією відомого російського професора Струве, присвятила ціле число з 13. січня 1927 року українській справі. Головна стаття про українське питаніє вийшла зпід пера одного з передових російських публіцистів, нашого теж землячка Виталія Шульгіна. Він цілком отверто ставить перед Москвинами українську проблєму, як проблєму, що нищить до останку російську великодержавність. Він говорить, що треба розвинути негайно найінтенсивнійшу пропаґанду, щоби доказати, що нарід, який мешкає від Карпат і до Кавказу, є „самий русскій із всех русскіх". Коли Москалі цього не зроблять і його не переконають, що він, мовляв, рідний брат Москаля, то тоді, говорить він, „останні висновки невдачі цього завдання неминучі: Московія в етнографічних межах Москалів — ось майбутня доля російської держави. Шістьдесять міліонів замісць ста — ось майбутня цифра русского народа"!

В питанню величини Росії висновки Шульгіна правдиві. Але поза тим він трохи „наївняк", як кажуть його однодумці „одессісти". Адже роботу, яку він радить Москалям нині, Московщина робила на протязі добрих і довгих соток років. І що з того вийшло? Крівава визвольна боротьба українського народа з пут московського рабства!

Намагається Шульгін доказати Українцям, що вони „тоже русскіе люді", як і Москвини. Нічто з Українців і не спорить, що в історичній минувшині ми й називалися руськими. Українці ніколи не відмовлялися й не відмовляються від своєї історії київського періоду. Ніхто з українських „народоведов" ніколи й нігде не обявляв, що український нарід се безбатченко, який не знає ні свого батька ні матері. Українці стверджують, що київський період то є властиво початки державности українського народу. Безбатченками є властиво Москвини, коли вони так намагаються себе відірвати від своїх азіятів-прадідів. Не відмовляється українська історія від того, що князі українські, нащадки Рурика еміґрували на Московщину та створили там московську державу. З ними також йшли туди й помічники. Отже, коли який тіснійший звязок з Московщиною має український нарід, то лише тому, що він зорґанізував Москалям державу, дав їм початки культурного життя.

Українці добре тямлять, як московський цар Петро Перший заставив московський нарід закидати назву московського царства, а за те називатися нашим іменем, загарбаним від Українців-русів, та як він охрестив Московію штучно виробленою назвою „Россія". Власне в сьому й видно всю силу українського почуття відрубности від Москалів, що як Москалі прибрали наше національне імя, наш нарід став щораз більше вживати на означеннє себе самого другої своєї національної назви, не менче старої, бо вживаної ще в XI віці.

Даремно ллє нині крокодилячі сльози Шульгін над тим, що Українці поставили хрест над своїм прекрасним минулим, відмовившись від свого імени „руські". Зовсім ні: Українці ще більше горді з того й щасливі, що воно все „руське", але не московське. Подібні випадки, де один нарід відмовляється від свого імени історичного, а його забирає другий, знає історія й других народів. Ось, приміром, сучасна Італія та Румунія. Адже Італія є наслідниця великої римської імперії. Італія преціпь, а не хто инший, може пишатися великою могутністю колишньої світової держави Риму, а не Румунія, яка прибрала для себе імя тої великої держави „Романія". Справжні Римляни віддали своє імя тій країні, яка заселена була злодіями римського народу. Лише злодіїв старий Рим посилав на вигнання в сучасну Румунію. Ті римські злодії, змішавшись з тубильцями, утворили румунську націю, яка хоч і носить імя старої, культурнійшої держави, нічого не дала світови й залишається на найнищому щаблі европейської культури. Старе, горде імя Риму не зробило зі злодіїв нації культурної, гонорової. Але в Італії залишилися культурні традиції старого Риму й в мистецтві Італія нераз займала перше місце в світі. Правда, італійський нарід бідний, обдертий, але старі, культурні й історичні традиції в нього живуть й розцвітають мимо вбожества.

Так саме й Українцям не страшно, що їх старе імя узурпував півазіят. Ми певні, що й з молодшим іменем ми відродимо свої старі традиції й знайдемо своє перше місце серед народів Европи. Нехай напівдикий московський Азіят пишається в наших шатах. Прийде час і світ пізнає злодія, який пишається краденим добром.

А Шульгін нехай переконує своїх однодумців, бо Українців не переконає. Українцям не хочеться закидати своє імя „Україна", якому життя й переживання надали стільки прекрасного внутрішного змісту та яке має чарівну зовнішність. Назва „Україна" прибрана нашим народом в найліпші й найдорожчі шати. Вона прибрана прекрасною піснею, співучою мовою, лицарськими традиціями, величчю духа українського й напоєна найдорожчим скарбом людським, кровю борців за визволення українського народу з московського й ляцького та другого ярма. За таку Україну Українцям не соромно ні боротись, ні вмірати.

Радить Шульгін своїм однодумцям говорити Українцям, що Українці а русскіє „ето всьо адно!" Тут так нагадуеться відповідь, яку дав Москаль-еміґрант одному Жидови, як сей запитав його: „Ви **тоже** русскій?" Москаль відповів: „Русскій, но **не тоже**". Добиваючися признання єдности Москви з Україною, Шульгін теж може діждатися відповіди, що „Українець руський, але не тоже". Се буде не лишень поличник, але ще й одно признання, що Україна й Москва се не одна, а дві осібні одиниці.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

В. С. Лукинюк, Ню Йорк. — Ваша допись не буде поміщена. Наради про уряджения пікніків у літі се за мала справа, щоби нею займати місце. До того одно товариство не може заперечувати другому уряджувати своїх пікніків, коли йому забагається. Робиться вимок лишень, як справа має ширший інтерес, як пр. школа. Кликати людий на збори, котрих цілі виразно не подано, теж невідповідно.

Г. П—ів. — Дістали від Вас допись, в якій Ви побиваєтеся за тим, щоби Свобода не містила голосів читачів. Щодо Вас, го редакція вволює Вашу волю та Вашої дописи не містить, і буде щодо Вас сего й на будуче придержуватися. — З Вашої дописи видно, що в Вас лишень той має правду, хто так думає, як Ви. Дивно, чому Ви, коли в Вас така щира правда, не дозволяєте другим людям сказати противну думку? Невжеж Ви думаєте, що як другі скажуть свої противні Вашій думці, на Вашій правді люди не пізнаються? Чому Ви маєте таке поняттє про слабість Вашої правди? — До других ґазет зі своїми думками йдіть сейчас. Свобода Вас зовсім не здержує. Вольному воля.

„Бодай". — Ні, так званий закон Бомеса відноситься лишень до нюйорського стейту. Його ухвалила була нюйорська стейтова леґіслятура в 1926. році як поправку до карного закона. Він заострює в ріжний спосіб кару за злочини.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

З ПРИВОДУ КРИТИКИ СОЮЗА УКРАЇНОК В АМЕРИЦІ.

Часопись „Нове Життя", з Олифант, Па., помістила редакційну статтю, в якій критикує діяльність Союза Українок в Америці.

Ми вдячні кождій українській часописі за згадку і навіть за критику, коли вона справедлива і має на меті загальне добро. Але критика в „Новому Життю" виглядає на критику ради критики.

Каже автор, чи авторка критики, що Союз Українок в Америці не вспів приєднати ширших мас, а бодай свідомійшого жіноцтва в Америці. На те відповім так:

Мусимо пригадати, що ціль Союза Українок в Америці патріотична, освітна і гуманітарна. Така установа не виростає скоро. Збудувати таку орґанізацію треба часу і труду, а найважнійше — робітниць. А тимчасом до роботи є малий гурток Українок, з котрих жадна не має богато вільного часу для громадської праці. Але всетаки і серед таких обставин вони працюють щиро і пильно і не даються знеохотити нападам большевицьким чи яким другим.

Автор критики докоряє Союзови Українок також за те, що Союз не скликав зїзду, та що не має звязків зі старокраєвими й американськими жіночими орґанізаціями. Перший закид правдивий, та треба памятати, що зїзду не скликається для паради, а тоді, як вже є кого скликати, як орґанізація більше поширена.

Що до наших звязків з краєм то хто тільки читає тутешню і старокраєву пресу, знає, що Союз Українок в Америці такі звязки має і дбає про них.

Автор критики каже, що українська жінка „не просвічена й несвідома і не позбулася поняття, що її ціле завдання і її місце тільки в кухні, коло мисок і дітей". Союз Українок в Америці хоче, щоби Українки в Америці були дійсними громадянки, щоби брали участь в громадському життю, але щоби й ведення дому і виховання дітей не вважали маловажною справою.

Всі культурні нації, а особливо Американці, звертають дуже велику вагу, на виховання дітей. Те саме повинні робити і Українці. Бо який дім, яка родина, така ціла нація. І тому саме Союз кромі громадських справ хоче занятися подібно як і наші краєві установи рівнож і справою виховання дітей, яка є першим завданнєм матери.

Не подобається критикови і се, що Союз Українок в Америці не спровадив досі делеґатки з краю для обїздки тутешніх українських громад. Та се теж не така легка і проста справа, як критика. Союз Українок в Америці сеї справи пильнує і дбає і веде її так, щоби був успіх для орґанізації.

Та найдивнійші отсі слова згаданої критики: „Кромі сього Союз Українок в Америці зійшов з властивої дороги і опинився під вузько-національним і релігійно-односторонним прапором". Докір, що Союз Українок в Америці під „вузько-національним прапором" вперве вийшов від інтернаціоналістів-комуністів. З їх погляду се можна зрозуміти, бо вони все [illegible] під прапор інтернаціональний. Але Союз Українок в Америці се дійсно суто українська, національна орґанізація. Союз свідомий сего, а тільки чудується, чому це „Нове Життя" домагається чогось другого. А щодо релігії, то треба хиба се відповісти, що Союз Українок в Америці ніколи сеї справи не тикав і навіть про се заявляв. Союз Українок в Америці зовсім не думає займатися чисто релігійними справами і не думає мішатися до релігійних спорів.

Вкінці, автор критики докоряє Союзови Українок в Аме-

Василь Бобрів (Смутний).

РУЇНА.

(Спогади звичайного старшини).

(4)

Усі відразу розлізлися по кутках і в ваґоні затихло. Я знову заліз на полицю, але спати не міг. Я вірив козакові чи старшині, що оповідав страшну правду. Разом з цим росло проти когось шалене обурення.

Десь в осьмій годині прибули до Проскурова. Картина зовсім инша ніж у Камянці. Почувалося близкість фронту. Залізниці були заставлені потягами; вешталися козаки, старшини, якісь цивільні. Двірець був пустий, не лічучи кількох урядовців. Москалі були десь за Деражнею, але поговорювали вже, що Деражня теж упала. Чекали юнаків, що нібито вийшли вже з Камянця. Гомоніли про те, що москалів небогато і юнаки проженуть їх; не дадуть Проскурова. З инших відтінків нічого не було чути. Передавали неймовірні історії та безглузді інформації з уст до уст, побільшуючи й без того важкий, розпучливий настрій. Тимчасом тиф справляв своє. Загострювалося відношення між наддніпрянцями та галичанами, не дивлячись на присутність у Проскурові штабу армії, який, я певен, сам не знав добре військової ситуації, бо звязок був ненормальний, а більше взагалі не мав звязку з огляду на скорий відворот українських частин. Командуючим армією був полковник Василь Тютюнник, кристально чесна людина, що змагався побороти розклад армії, не зустрічаючи допомоги, а навпаки — перешкоду.

Він один не загубив голови й прикладав усі зусилля до рятунку, оставшись майже одиноким до кінця. Прихильник реґулярної армії та відновлення ранґ, субординації, без чого не могла істнувати армія, ворог отаманщини та большевизму, в особі державних інспекторів, він лишався сам, не маючи допомоги не тільки від низів, а навіть і верхів. Приїзд Волоха ще більш ускладняв роботу цього патріота. Йому прекрасно було відоме минуле Волоха, людини низької, відважної, авантурницького характеру, який не спиниться ні перед чим для осягнення своєї мети, скомпромітованого большевизмом в березні, жорстокого й безпринципного; й це не безпідставно турбувало його. Треба було позбавитися цеї небезпечної особи. Час був непевний. Армія, відступаючи, демаралізувалася, поширювалося дезертирство, з яким боротися було трудно, бо не було відповідних частин, які-б могли занятися цим. Недостача одягу, взуття та огнепального припасу — все це ускладнювало загрожуючу ситуацію. В місті майже отверто висловлювалися за денікинців, що тріюмфально сунулися до Проскурова, й припинити злісних балачок не було як. Це все розумів командуючий армією й почував своє безсилля. Тільки чудо могло спасти й Україну й армію. А чуда не було. Навпаки, підїхав Волох, який з наказу Тютюнника сміявся й іти на фронт рятувати положення не мислив навіть. Дезертири гуляли по місті й даремно боролася комендантура запілля, затримуючи здеморалізованих людей. Комендантом тим був полк. Мишаків, людина толкова, розуміюча військову справу, добрий орґанізатор та адміністратор, але мягкий, що шкодував людське життя та довірливий надзвичайно. Він розумів ситуацію, розумів штаб армії, виконуючи накази останнього, але всі зусилля розбивалися, стихія зачинала брати гору. Помішником був Хвалинський. Хто він і що — ніхто не знав, але виконував роботу свою чесно й відважно, роблячи арешти та переводячи присуди військового суду. Але це були одиниці, маленькі човники на бурхливому морі людського здеморалізування.

Тимчасом каварні та реставрації не пустували. Ридали скрипки та челя; стріляли корки від шампана; лився спірт, замовлений кимось „для потреб шпиталю", або „контакту моторів"; лунали пісні по притонах — усі необхідні атрибути прифронтового міста.

Проскурів знав, як частувать гостей. В памяти реставраторів ще трималися спогади про „русских офіцеров", що лишали гроші на бідність цим шахраям та злочинцям. В українському старшинстві вони найшли не менчих добродіїв. Готелі й приватні мешкання були забиті військовими, які обурювались на москалів, співчували у розмовах українській армії, жахалися недобрих вістей, боялися москалів та збиралися „евакууватись", але воювати не хотіли й під ріжними причинами ховалися, проводячи „вільний час" за пянством та розпустою.

Якби це були патріоти, свідомі своєї національної гідности, вони могли сформувати серіозну силу, якою можна булоб, безсумнівно, розбити москалів. На жаль, це не було так. Замісць того, щоб воювати, вони чекали когось для того, й покладали всі сподівання на юнаків, що йшли до Проскурова. Що юнаки можуть перейнятися тим же духом, що й вони, — не мислили.

Нарешті прийшли юнаки з двома гарматами. Потомлені походом, ковтали юшку, бо мали зараз же відходити до Богданівець. Деражня вже була в руках москалів.

Попоївши юнаки вирушили, а з їх відходом стало ясно все. Треба було збиратися тікати. Хто міг, відїзджав власними засобами. Починали евакууватись нечисленні інтендантури.

Просто проти двірця шипів потяг головного отамана. Паротяг „С" був доброю надією й міг хутко вивезти з небезпеки.

Йшли козаки, несучи оберемки одягу, шкіри, білизни — то грабували галицьких У. С. С., яких вважали зрадниками.

Мороз збільшувався. Падали сухі сніжинки й не могли найти місця на камяній землі. Наче шукали притулку.

III.

Збільшення морозу примушувало сильніще задуматись тих, кому доручено було долю людей. Тих людей, що не займалися політиканством та інформаціями, а наче безсловесна худоба виконували раз узятий на себе обовязок. Ні для кого не було таємницею, що армія гине голодна й холодна, без зміни, без відпочинку. Про це голосно говорили в штабі Волоха, що збільшився кількома новими ваґонами в яких гомоніли козаки, навербовані з учерашніх дезертирів. Особовий ваґон, в котрому приїхали до Проскурова, служив за резиденцію старшинам штабу та канцелярії. Атмосфери я ще пізнати не міг; не знав, що зо мною буде. Йшли наради з найбільш близькими, яких я бачив уперше. Я підозрівав щось нечисте в таємних нарадах і змагався всіми можливими засобами розгадати. Одна присутність цих невідомих мені осіб, близьких до Волоха, примушувала мене бути на чаті. Кожної хвилини, що-б я не робив, де-б не був, я змагався відкрити секрет, але даремно. Вони були теж сторожкими. Чого не ховав Волох від мене, так це погляду та відношень до головного отамана, але я не дуже на це вважав, допускаючи таке відношення після трактату з Польщею. Волох в цьому міг бути невинним, бо я й сам не поділяв думки про союз з ляхами.

Часто-густо доводилося чути лайку на адресу С. Петлюри, але більше в загальних рисах, в яких неможливо було відгадати дійсні погляди самого Волоха та його думки, якими, власне, я цікавився.

Одно було безперечним: в Петлюрі він, Волох, бачив ворога, маскуючися загальними антиляцькими поглядами. Заразом „справедливий ґнів" Волоха переносився й на штаб армії та полковника Василя Тютюнника, який ще до того стояв на перешкоді до формування Гайдамацької бриґади, очевидячки, маючи підстави, які мені були невідомі. Кожний наказ штабу армії нехтувався, їх не виконувано, а замісць того ґучний реґіт рокотав в купе Волоха та товаришів: сотника Харченка та „полковника" Голуба, начальника оперативного відділу на начальника штабу.

Хто такий був Харченко, певно знав лише Волох. З оповідань самого Харченка довідатись про це було важко. Здоровий, плечистий, з монгольськими косими очима, з далеко виступаючими вилицями, він надзвичайно скидався на Ґоркого. Прибув недавно до армії української з полону денікинців, якого визволили його большевики, коли несподівано захопили Київ. (Рух большевицької армії, оточеної під Бендерами українськими частинами, а потім пропущеної останніми). Головне те, що, будучи за большевицьких часів у Київі, гуляв вільно, хоч українців большевики переслідували люто.

(Дальше буде)

риці, що обмежив свою працю на Ню Йорк і околицю, та радить поробити звязки з усіми нашими кольоніями.

На се можемо відповісти, що Союз Українок в Америці зовсім не обмежив своєї праці, лише ті свідомі Українки, котрі є по дальших українських громадах, а нічого не роблять для організації, обмежили самі на разі діяльність Союза Українок в Америці на Ню Йорк. Найдавніший приклад у сьому напрямі повинна дати стара, велика і сильна українська громада в Олифант, Па. І в старому краю знають, що Олифант має українську управу міста, а з уваги, що там є й українська газета, найкраще буде, як Олифант замість критикою покаже **добрим прикладом** другим українським кольоніям, як поширити Союз Українок та заложить у себе великий відділ Союза Українок в Америці.

Се поможе справі більше, як десять критик і десять великих плянів.

Членкиня Виділу СУА.

МИ ВЖЕ ДАЛИ ВІДПОВІДЬ.

В нас читав священик це виклятте, що то його уложив епископ Богачевський на самий Святий Вечір. По других громадах, як нам доносять, не читали, але в нас читав, ще й вилаяв всіх тих, що на конгрес їздили.

А люде наші похитали головами тай кажуть: піп зробив своє, а ми зробимо своє, як буде ходити з кропилом і зелені збирати.

А кромі того зійшлися парохіяни на парохіяльний мітинг, а предсідатель Яків Струк піддав під дискусію справу виклятття і цілу політику епископа Богачевського та заявив, що епископ домагається діду від церкви, який ми переховуємо від 13 літ, а рівнож плачення катедратика.

Коли предсідатель звернувся до священика, щоби заприсягнув новий уряд, священик заявив, що заприсягне, коли кождий з урядників виповнить квестіонар, виготовлений епископом та зобовяжеться боронити епископа.

По тій заяві парохіяни ухвалили, щоби жадних розпоряджень від епископа не приймати, аж доки конфлікт американських Українців з епископом не буде полагоджений, а рівнож ухвалили слухати того Комітету, який був вибраний на Конґресі в Филаделфії.

І наша громада хоче станути до боротьби за своє право разом з другими нашими громадами в Америці. І ми хочемо ратувати наш нарід і нашу церкву від польських посягань.

К. Ільків,
член 16. відділу У. Н. Союза в Спрінґ Валей, Н. Й.

НЕ МОЖЕМО СИДІТИ ТИХО, БО ЕПИСКОП НЕ ДАЄ.

Наша парохія в Деслодж, Мо., невеличка, але солідарна. Нарід любиться взаїмно, і любить спокій та тиху працю. Громадяни піддержуються взаїмно та піддержують по своїй змозі народні організації. Маємо ми тут свою церкву, яку ми солідарно піддержуємо. Наші громадяни платять точно колекту й до церкви ходять як до одинокого нашого огнища на далекій чужині.

Боротьба, яка розвелася серед нашого народа, нас досі мало доторкала. Ми живемо так далеко від Филаделфії, що все до нас доходило пізно, коли вже другі події случалися. З Филаделфії дивилися на великі парохії, а на нашу невеличку не звертали уваги. Хоча ми й не годилися з тою політикою, яку розвів новий епископ від свого приїзду в Америку, всеж таки ми в боротьбі активно не виступали.

Але прийшов час, коли й наше серце мусіло рушитися. Прийшли ми до церкви в неділю, дня 16. січня, щоби помолитися Богу та піднятися думками до Всевишнього, але тут на своє здивованнє ми почули, як священик на приказ епископа прочитав клятву епископа на наш церковний комітет, що їздив в делеґації на церковний конґрес до Филаделфії дня 29. грудня. Кождий може собі легко представити, що діялося в серци вірних синів церкви, як вони слухали сього проклону. Люди просто не могли встояти в церкві до кінця відправи.

Скоро скінчилася відправа, всі люди удалися на спільну нараду, нарадитися над новою подією. Дискусія не була довга, бо всі були одної думки. З уст бесідників видно було крайне обуреннє народа з клятви. Нарід видно жде від свого епископа зовсім чого иншого. Народ будує церкви своєю кервавицею не на те, щоби відтак епископ сю церкву розбивав своїми проклонами, забороняючи найкращим вірним ходити до церкви, користати з Св. Тайн, похоронів на цвинтари. Всі вірні підносили, що не на те церковні громадяни стягали людий в церковну організацію, щоби епископ їх відтак копав та відганяв від церкви. Всі годилися на те, що добрий пастух свого стада не клене.

Відтак збори взялися придумувати, яким способом гідно й відповідно відповісти епископови на його проклон. Наперед постановлено перевести в життя всі ухвали церковного конґресу в Филаделфії, в якому ми брали участь через своїх представників. Відтак постановлено усунути з церкви прилюдно образ епископа. Наконець рішено зложили публичну подяку за таке епископське благословенство на новий 1927. рік.

Збори ухвалили резолюції, щоби ми віднеслися до других церковних громад у Злучених Державах зі закликом, щоби вони не засипляли справи, не сиділи осторонь, немовби їх боротьба не обходила, але щоби вони всі ставали в один боєвий ряд, гейби в боєву „Вармлінію", бо вороги нашого народа не сплять, а чигають на нас кождої години. Встаньмо всі як один до оборони своїх прав. Наші церкви, які ми поставили своїм тяжким зарібком, мають служити нашому народови, а не нашим ворогам. Чим більші заходи роблять вороги, щоби розбити наш народ, наші церковні й світські організації, захопити наші громадські маєтки та повернути їх собі на пожиток, а нас відсунути від всякого впливу, сильнійше гуртуймося ми в обороні своїх прав та свого майна. Не дивімся, що ворогам немилі наші школи, допомога рідному краєви, що йому байдужа поміч нашим калікам. Ми злученими силами станьмо за себе й за тих, що в боротьбі за нас усіх шкоду понесли. В сей спосіб ми станемо дозрілим народом та побідимо всі заходи противників.

Парохіяльний уряд:
Іван Тиндик, предсідатель;
Павло Ґолдак, секретар;
Микита Поцілуйко, кас.

ЧИ СЕ НАДГОРОДА ЗА ВІРНІСТЬ?

Хто пильно читає дописи в Свободі, певно нераз шукав за голосом і роботою вунсакетської громади. І не диво, що тепер дехто питається: А що ви там робите, вунсакетська громадо? Бо преціньж наша громада була одна з перших, якій тяжка доля судила мати з епископом Богачевським непорозуміння.

Колиж тепер люди питаються, що чувати з вунсакетською громадою, то дехто думає під тим сказати, чи думає вунсакетська громада миритися з епископом Богачевським. Щоби отже того рода баламута не ходила по людях, я постановив упередити людий, які хотілиби такі поголоски ширити, та з гори заявити всякому цікавому, що така річ просто у нас неможлива.

Українська громада в Вунсакет здавна відома зі своєї солідарности. Як довго вона не мала ніяких клопотів через свою церкву, так довго вона щиро помагала в кождій народній справі. Від приїзду епископа Богачевського змінилося. Епископ дався пізнати нашій громаді зараз на початку своєї діяльности на американській землі з того, що зажадав від нашої громади віддати йому під свою контролю наше церковне майно, котре наша громада своїми жертвами через довгий час зложила. Він хотів присилати нам до громади таких священиків яких йому подобається: Українців, чи кацапів, чи Поляків, чи родовитих Москалів. Наш гірко запрацьований доробок мав попасти в руки того, хто до сього нічим не причинився.

Та поступок епископа обурив сейчас цілу нашу громаду. Громада солідарно станула в обороні спільного, громадського маєтку та не хотіла признати своїм священиком Москаля, котрого епископ до нас прислав. Епископ пішов проти нас у процес. Йому здавалося, що нас при помочи американського права побє по голові, та примусить признати його зверхником. Процес ще більше обурив громаду. Громада ждала від свого епископа не процесів, не візвань до судів, не судової тяганини, не видатків на лоєрів, шерифів, але мирної, лагідної, християнської поведінки. Здається, що лагідностію епископ міґби був громаду переконати, що його думка краща. Колиж пішов на судову дорогу, то громада зрозуміла, що епископ знає лишень один „файт". Як „файт", то „файт", сказала громада, і хоча се коштувало її богато, хоча немало видатків вона мала на суди й процесованє, але все таки вона своє право не віддала. Епископ думав, що з нами буде легка справа, і воно певно так булоби, якби се було під польським пановаванєм. Та американські суди не польські, і народне добро тут має ще своє забезпеченє. Пізнав се епископ, коли американський суд аж два рази видав вирок у користь нашої громади.

Всякі чутки ходять тепер про наміри епископа. Кажуть, що він уже просив айриських біскупів, щоби йому помагали процесувати нашу громаду за наш церковний маєток. На скільки правди в сьому, не знаємо, досить, що громада має ще далі судові процеси. Стягнулася вона на них немало. Та подавати вона не думає. Най коштує справа скільки треба, щоби лишень оборонити нами зложений маєток та віддати його заряд тому, хто на сей маеток своєю кервавицею складав. Процеси епископа проти нашої громади підорвали в дечому допомогу нашої громади на народні цілі, на котрі ми все щедро складали, але вони громади не розбили. Нарід далі держиться солідарно і вірує, що побіда таки мусить бути по стороні народа.

Коли прийшла чутка, що епископ прокляв цілий ряд вірних своєї церкви, то наших людий се не здивувало ні трохи. Богато з нас навіть сьому радується, бо се дасть нагоду другим громадам пізнати політику й тактику епископа Богачевського. Провідники нашої громади жалують, що їх імен нема межи виклятими, але тут вони не винуваті, бо громада так стягнулася на процеси, що делеґатів на конґрес вислати не могла. До того в церкві править тепер богослуження на припорученя громади священик, який з епископом Богачевським не має ніякого звязку, і громада з нього вдоволена. В сей спосіб боротьба, яку вивів проти нашої громади епископ, виходить нам все таки на пожиток, бо нас ще ціпкійше споює в одну цілість.

Андрій Швець,
Вунсакет, Р. Ай.

РУХ ПО ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗА.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. Зап. Січ, від. 367, повідомляє, що місячний мітинґ відбудесь о 2-ій годині попол., в неділю, дня 13. лютого, в гали парохіяльній, під ч. 303 Hudson Ave. На порядку нарад є важні справи до полагодження, тож обовязком кождого члена явитися на тім мітинґу. — В. Пукіш, предс.; Мих. Антонів, секр.

КЛІФТОН, Н. ДЖ. Тов. Українська Січ, від. 182, повідомляє, що звичайний мітинґ відбудеться о 2-ій годині попол., в неділю, дня 13. лютого, в гали парохіяльній, 47 Hope Ave., Passaic, N. J. На порядку нарад важні справи до вирішення. Усі члени обовязково мають прибути на збори. Довгуючих членів взивається вирівнати свої залеглі вкладки. Члени, котрі не були на мітинґу по 4 місяці, а неявляться на сі збори, будуть суспендовані. — М. Пипюк, предс.; Гр. Яськів, секр.

МЕНВІЛ ПАРК, Н. ДЖ. Бр. св. Михаїла, від. 328, повідомляє, що мітинґ відбудеться 13. лютого, в гавзі касієра на Менвіл Парк, в 3-тій годині попол. На сім мітинґу будемо принимали нових членів. Проситься всіх членів прибути, бо маємо важну справу. Неявившийся урядник заплатить кару 1 дол., а член 50 ц. — Стефан Василишин, секр.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. Отсим подається до відома всім членам, що збори Тов. „Єдність, від. 163, відбудуться в неділю, дня 13. лютого, о г4од. 1-ій попол., в Клюбі Тов. Горожан, 847 Н. Френклін, вул. Взивається всіх членів прибути на збори і вирівнати свої місячні вкладки. В противнім разі будуть суспендовані. Адреса нового секретаря така: H. Frait, 817 N. 8th St., Philadelphia, Pa.

ЛОРЕЙН, О. Бр. св. Андрея, від. 128, повідомляє всіх своїх членів місцевих і позамісцевих, що мітинґ відбудеться дня 13. лютого, о годині 1-ій пополудни в гали церковній, 2445 Іст 31-ша улиця. Проситься всіх членів прибути на мітинґ, бо є дуже важні справи до викінчення. — Володимир Каршень, секр.

КЛІВЛЕНД, О. Бр. св. Петра і Павла, від. 102 повідомляє своїх членів, що місячний мітинґ відбудеться дня 13-го лютого, зараз по Сл. Божій, в гали церковній на Вест 7-ій ул. Тож кождий член обовязаний явитись, бо є дуже важна справа до полагодження. Котрий член не явиться, то щоби потому не нарікав. Справа фінансова і справа касієра. Проситься довгуючих членів вирівнати сего місяца свої вкладки, бо в противнім разі будуть суспендовані. Будесь принимати нових членів до Бр. і У. Н. С. — Николай Бусько, секр.

ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ. Отсим повідомляється членів Тов. Українська Січ, від. 170, що місячні збори відбудуться в пятницю, 11-го лютого, о годині 7-ій вечер, в гали Укр. Нар. Дому, 72 Morris St. На ці збори кожний член обовязаний явитися, бо є важні справи до полагодження. Напоминається тих товаришів, що задовжилися, щоб прийшли і вирівнали свої вкладки, бо в противнім случаю будуть суспендовані. На сих зборах будесь збирати розмет по пасічнякови. — В. Пасічняк, секр.

РОМ, Н. Й. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 121, повідомляє своїх членів місцевих і позамісцевих, що місячні збори відбудуться в неділю, дня 13. лютого, в гали S. Dombrowski, Kaper City Hotel, 210 Jim St., о годині точно 2-ій пополудни. Проситься всіх членів явитись на сі збори і виповнити свої залеглости, бо впротивнім разі будуть суспендовані. Тепер принимаємо без вступного дорослих і дітий, тому приведіть нових членів і запишіть свої діти. — Дмитро Іванів, предс.; Семен Свередюк, сек.

ФИЛАДЕЛФІ, ПА. Тов. „Любов", від. 45, отсим повідомляє всіх своїх членів, що звичайні місячні збори відбудуться в неділю, дня 13. лютого, о годині 2-ій пополудни в льокали Тов. Укр. Амер. Горожан, 847 Н. Френклін ул. До полагодження є дуже важні справи, тому обовязком кождого члена бути на зборах. Будемо принимати нових членів до Союза і Тов. Користайте з нагоди, бо без вступного. — Мих. Дубас, предс.; Д. Вевелик, кас.; М. Рибак, тимчас. секр.

НОРТ ДІТРОЙТ, МІШ. Тов. ім. Івана Франка, від. 146, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться 13. лютого, в неділю, о годині 12. точно. Маємо дуже важні справи, тому просимо всіх членів і членкинь прийти на означений час. Збори відбудуться в Укр. Народній Школі при Мекин і Галек. Довгуючі члени, коли не являться на сих зборах і не вирівнають свого довгу, будуть суспендовані. Тих членів, що не дали ще жертви на Сиротинець, просимо зложити на сих зборах, бо такі справи неповинні ми так довго відтягати. — Андрушків.

ЯНҐСТАВН, О. Бр. св. Арх. Михаїла, від. 140, повідомляє всіх своїх членів, що річний мітинґ відбувся 16. січня на котрім вибрано уряд на рік 1927 як слідує: Іван Рудик, предс.; Андрій Потічко, заст.; Федьо Коновський, касієр; Федьо Терлецький, заст.; Іван Кравець, секр.; Вас. Терлецький, заст.; Василь Скиба і Петро Ґерґель, контрольори. Мітинґи будуть відбуватися в 3-ту неділю по першім, в гали церковній, 256 W. Reyn Ave. На мітинґи мають приходити всі члени. Адреса секретаря: John Krawec, P. O. Box 31, Girard, O.

БАЛТІМОР, МД. Бр. Пресв. Тройці, від. 320, повідомляє всіх своїх членів, що мітинґ відбудеться в неділю, 13. лютого, зараз по Сл. Божій, в домі парохіяльнім. Пригадується довгуючим членам, щоб вирівнали свої залеглости, а також проситься тих членів, котрі ще не дали нічого на Сиротинець, щоб на тім мітинґу зложили свої жертви. Будесь принимати нових членів. Обовязком кождого члена є прибути на сей мітинґ. — П. Мармаш, предс.; І. Ракочий, кас.; Гр. Шулька, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. Тов. Запорожська Січ, від. 75, повідомляє всіх своїх членів, що мітинґ відбудеться в неділю, 13. лютого, о 1-ій годині пополудни в гали під ч. 3464 Cicotte Ave. Взивається всіх членів зійтись численно, бо маємо богато важних справ до полагодження. Пригадується всім інтересованим, що будемо принимати нових членів і дітий членів до Тов. і У. Н. Союза без вступної оплати. — Стефан Дідула, секр.

ГАМТРАМК, МІШ. Тов. ім. Маркіяна Шашкевича, від. 94, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що збори відбудуться дня 13. лютого, о годині 2-ій попол., в гали Української Хати, 2240 Grayling St. Маємо много справ до полагодження, тому обовязком кождого члена бути присутним на час. Проситься довгуючих вирівнати свої належитости. Будемо принимати без оплати вступного, тому кождий член повинен постаратися привести бодай одного нового члена і записати свої діти. — Іван Чайковський, предс.; Іван Курчак, секр.

СКРЕНТОН, ПА. Тов. Надзбруча, від. 280, повідомляє своїх членів, що збори відбудуться дня 13. лютого, о год. 2-ій пополудни, під ч. 618 Lackawanna Ave. в Укр. Клюбі. Проситься членів прибути на сі збори, бо є важні справи до полагодження. Адреса секретаря: 920 Mt. Vernon St., Scranton, Pa.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. ім. Тараса Шевченка на North Goodman, від. 289, повідомляє, що звичайні збори відбудуться в неділю, 13. лютого, о годині 2-ій пополудни, в товариськім домі. Обовязком кождого члена бути присутним, бо є важні справи до полагодження. Довгуючі члени мають вирівнати свої належитости найдальше до 13-го, бо в противнім случаю поступиться з ними після статута. — Николай Головка, предс.; Олекс. Цицик, писар.

КОТСВІЛ, ПА. Тов. ім. Б. Хмельницького, від. 248, повідомляє всіх своїх членів, що місячний мітинґ відбудеться дня 13. лютого, о 1-ій годині пополудни в гали парохіяльній. Проситься всіх членів прибути на мітинґ, бо будесь вибирати комітет до балю і віча. Тих членів, котрі ще не дали жертви на Сиротинець, проситься зложити свої жертви, бо тепер будесь збирати вже на 1927 рік. Іван Іванішів, предс.; Панько Турчин, кас.; Йосиф Урбан, секр.

ФАРЕЛ, ПА. Бр. св. Ап. Петра і Павла, від. 285, повідомляє місцевих і позамісцевих членів, що звичайний мітинґ відбудеться дня 13. лютого, о годині 2-ій пополудни. Проситься всіх членів прибути на сей мітинґ; неприбувший член буде караний після статута. — П. Коник, предс.; М. Забич, кас.; В. Федорчик, секр.

БОСТОН, МАСС. Дружина кн. Данила, від. 238, повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 13. лютого, о годині одинайцятій зрана, в гали церковній. Проситься членів прибути на збори на означений час. Заразом повідомляється, що річні збори відбулись 16. січня на яких вибрано уряд на рік 1927 як слідує: Ілія Чопик, предс.; Йосиф Панас, кас.; Петро Музика, секр. Просимо не забувати, коли приходить друга неділя місяця і приходіть на збори. Петро Музика, секр.

ТОМАСТОН, КОНН. Тов. Українська Січ, від. 222, вибрало новий уряд на рік 1927 дня 12. грудня: Михайло Пастернак, предс.; П. етеляк, заст.; С. Блашко, кас.; Ю. ШереПмета, заст.; І. Крижановський, секр.; Ю. Шеремета, заст.; М. Шипінка і Ф. Михнів, контрольори; К. Вовчак і А. Сенів, тростіси; І. Комфніцький і Юля Береза, надз. хорих; Я. Куйбіда і М. Польовий, дверники. — І. Крижановський, секр.

БРИДЖПОРТ, КОНН. Тов. Укр. Січ, від. 59, повідомляє всіх місцевих і позамісцевих членів і членкинь, що на річнім мітинґу вибрано урядників на рік 1927 як слідує: Іван Ґлива, предс.; Йосиф Волк, заст.; Василь Підлуський, касієр; Мартин Миманський, заст.; Михаїл Галькевич, секр. фін.; Володимир Веньґринович, заст.; Василь Кузів, мол., секр. рек.; Леон Бих і Дмитро Чернявський, тростіси; Никола Варій, Іван Кузів і Петро Гринюк, надз. хорих; Василь Кузів, ст., Йосиф Підлуський і Петро Слівінський, контрольори; Іван Кузів, бібліотекар; Юрій Демчук і Іван Кузів, прапорщики; Іван Шевчук, дверник. Мітинґи товариства відбуваються кождого місяця в другу суботу по першім, в гали церковній під ч. 34 Біч ул. Слідуючий мітинґ відбудеться в суботу, дня 12. лютого, о год. 7-ій вечер. Всі члени повинні прийти на час. Кождий член обовязаний платити свої вкладки на час. Проситься урядників і членів привести хоч по одному новому членови, бо тепер будемо принимати без вступного. — М. Палькевич, секр.

КЛІВЛЕНД, О. Тов. Сокіл, від. 336, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в ... лютого, о ... годині пополудни, в гали Укр. Нар. Дому. Проситься всіх членів прибути на збори, бо є важні справи до полагодження. — Григорій Степанек, секр. фін.

МЕНВІЛ, Н. ДЖ. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 349, повідомляє своїх членів, що на річнім мітинґу дня 12-го грудня вибрано уряд на рік 1927 як слідує: Ілько Шигира, предс.; Василь Хомяк, заст.; Дмитро Федина, секр.; Онуфрій Вовчак, заст.; Ілько Лесик, касієр; Микола Вербицький, заст.; Лука Набоженський і Леон Мартинчук, контрольори; Марко Кут і Петро Стрілець, опікуни хорих; Лука Потапчук і Юрій Еник, дверники. Місячний мітинґ відбудеться в неділю, дня 13. лютого, о годині 2-ій попол. Проситься кождого члена прийти на сей мітинґ. — Шибира Ілько, предс.; Федина Дмитро, секр.

КЛІВЛЕНД, О. Тов. Запорожська Січ, від. 251 повідомляє своїх членів, що місячний мітинґ відбудеться в неділю, 13. лютого, в парафіяльній школі при Вест 7-ій ул., о другій годині пополудни. Проситься всіх членів на сей мітинґ, бо маємо важні справи до полагодження. Довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости або заявити урядови, що заплатять, бо в противнім разі будуть суспендовані. — Іван Жолопчук, секр.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ. Тов. ім. Івана Франка, від. 241, повідомляє своїх членів, що мітинґ відбудесь дня 13-го лютого, точно о годині 1-ій пополудни, в гали парохіяльній. Проситься всіх членів явитись на мітінгу. — секр.

СИРАКЮЗ, Н. Й. Тов. Запорожська Січ, від. 317, повідомляє усіх членів, що звичайний мітинґ відбудеться в суботу, 12. лютого, о годині 8. вечером. Проситься всіх членів явитися, бо є важні справи до полагодження. Також проситься зложити свою ліпту на Сиротинець, щоби і ми не остали позаду других. На мітинґу буде справа Народного Дому. Котрий член не явиться і не вирівнає своєї залеглости, буде суспендований. — М. Данькік, секретар.

ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ. Бр. св. О. Николая, від. 4, повідомляє своїх членів, що місячний мітинґ відбудеться в суботу, дня 12. лютого, в Укр. Народ. Домі, 72 Морис ул., о годині 7.30. Проситься членів прибути точно на означений час. Довгуючих членів проситься вирівнати свої вкладки, бо інакше будуть суспендовані. Дальше проситься членів привести нових членів, бо тепер будемо принимати без вступного. Також записуйте свої діти до своєї організації, а не тримайте по чужих. — Йосиф Крайник, предс.; Вас. Ґлива, кас.; Семен Кусень, секр.

ДО ВІДОМА НЮЙОРЧАНАМ!

Загальні піврічні збори Української школи в Ню Йорку відбудуться в церковній галі (при 7-мій ул.) **в четвер, 10. лютого с. р.,** в 8-мій годині ввечер. На сі збори повинні прийти всі родичі, урядники, члени і симпатики Укр. Школи, бо будуть обговорюватися дуже важні справи. 32-3

Комітет.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Отсим подається до відома удільовцям корпорації **„Українського Народного Дому"**, що **продовженє РІЧНИХ ЗБОРІВ** корпорації відбудеться в **пятницю, дня 11. лютого с. р.,** в Українськім Народнім Домі, о годині 8. вечером. 31-3

Прохається всіх прибути на час.

ЗА КОРПОРАЦІЮ У. Н. ДОМУ:
Василь Лазута, предс.
Іван Добрянський, секр.

УВАГА! ЙОНКЕРС, Н. Й. УВАГА!

ТОВ. ПОДІЛЬСЬКА СІЧ, відділ 8. Укр. Народ. Союза

— устроює —

ВЕЛИКИЙ БАЛЬ

В СУБОТУ, 12. ЛЮТОГО 1927

B EAGLES HALL (TURN HALL)
93 ELM STREET, YONKERS, N. Y.

Початок о год. 6-ій вечер.
Вступ 50 ц., діти задармо.
Музика краєва.

На сей баль товариство запрошує всі місцеві братства і сестрицтва, як рівнож всіх Українців місцевих і позамісцевих. 32,4

За добру забаву ручить
Комітет.

ПОЗІР! БАЙОН, Н. ДЖ.! ПОЗІР!

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОГО АМЕР. ДЕМОКРАТИЧНОГО КЛЮБУ
— відбудеться —
ВЕЛИКИЙ

БАЛЬ

В СУБОТУ, 12. ЛЮТОГО 1927

В ГАЛИ „HOOPER COOPER
94-96 E. 22nd ST., BAYONNE, N. J.

Початок о год. 6-ій вечер.

На сей баль запрошуємо всіх Громадян місцевих і з околиці.
За добру забаву ручить
33-4 **Комітет.**

ҐАРКАВЕНКО ЗНОВА В БОСТОНІ.

Слідуюча борба в Бостон Ґренд Опера Гавз відбудеться в четвер, 10. лютого. Гаркавенко буде боротися проти Чарлса Котлера, бувшого шампіона Америки. Кромі него будуть боротися ще 3 инші пари. Приходіть всі подивитися на великого українського силача.

ҐАРКАВЕНКО БОРЕТЬСЯ В НЮ ЙОРКУ.

Вкінци українська кольонія в Ню Йорку дочекалась, після трох місяців перерви, Гаркавенка знова. Гаркавенко буде боротися в Ню Йорку в великій Армори Гол на 34 ул. Борба відбудеться в понеділок 14. лютого. Противником Гаркавенка буде дикий американський кавбой Тамс Мондт, котрий за послідні три борби в Ню Йорку виходив все з побідою. Тамс Мондт рахується одним з сильнійших борців в Америці. Він любить викидати своїх противників поза рінґ. Як виглядає, Мондт для Гаркавенка буде досить небезпечним противником.

Як виважеться Гаркавенко в сій борбі, побачимо в понеділок.

ЗАГАЛЬНИЙ ЗВІТ ЖЕРТВ

НА СИРОТИНЕЦЬ-ЗАХИСТ УКР. НАРОД. СОЮЗА

за місяць січень 1927 року.

Від.	Члени	Каса від.	Разом	Від.	Члени	Каса від.	Разом
2	39.00	——	39.00	198	18.50	25.00	43.50
3	25.00	20.00	45.00	199	3.00	5.00	8.00
25	31.50	——	31.50	203	44.00	25.00	69.00
34	——	30.00	30.00	204	50.00	25.00	75.00
42	——	25.00	25.00	205	7.50	——	7.50
60	5.00	——	5.00	208	6.00	5.00	11.00
78	26.50	——	26.50	222	——	25.00	25.00
86	——	25.00	25.00	223	20.00	——	20.00
91	2.50	——	2.50	226	1.00	——	1.00
93	17.50	——	17.50	231	23.00	10.00	33.00
98	26.00	——	26.00	234	34.00	——	34.00
99	20.00	——	20.00	242	23.00	——	23.00
100	——	23.10	23.10	246	18.00	10.00	28.00
104	43.00	——	43.00	247	24.25	——	24.25
109	——	10.00	10.00	263	25.00	——	25.00
114	12.00	10.00	22.00	270	36.25	25.00	61.25
116	10.00	10.00	20.00	275	89.00	——	89.00
121	18.00	10.00	28.00	293	9.00	——	9.00
127	10.00	——	10.00	294	22.25	20.00	42.25
133	16.00	——	16.00	297	9.00	——	9.00
135	8.00	——	8.00	299	3.00	——	3.00
139	42.50	——	42.50	316	76.00	——	76.00
140	14.00	5.00	19.00	326	4.00	50.00	54.00
150	——	10.75	10.75	357	5.00	——	5.00
161	1.00	——	1.00	364	104.30	——	104.30
163	9.00	——	9.00	370	——	100.00	100.00
177	8.50	——	8.50	371	44.00	——	44.00
182	40.50	25.00	65.50	385	35.45	——	35.45
188	27.00	——	27.00	393	——	16.00	16.00
192	18.00	5.00	23.00	400	13.50	10.00	23.50
195	21.00	10.00	31.00		1244.73	569.85	1,814.58
197	5.23	——	5.23				

Замітка: — Поіменний виказ жертв по відділам за січень 1927 р. приготовляється до друку і буде поміщений в Свободі в другій половині сего місяця. Повисший виказ поміщено в свободі скорше, щоби в сей спосіб повідомити інтересовані відділи У. Н. Союза, що Комітет Сиротинця-Захисту У. Н. Союза отримав їх жертви в січни 1927 р.

ПОІМЕННИЙ ВИКАЗ ЖЕРТВ

НА СИРОТИНЕЦЬ-ЗАХИСТ УКРАЇНСЬКОГО НАР. СОЮЗА
від не-членів, коляди громад, підприємств і т. и. за січень, 1927.

КАКСТОН, КИ.

Курица Анна .... $ 5.00
Курица Василь 5.00

АЛЕНТАВН, ПА.

Бр. Неп. Зач. Пр. Діви, 17 відділ Провидіння в Алентавн, Па., жертву з каси згаданого відділу прислав д. Лев Хома, секретар 15.00

ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ.

Гром. Веньґер Семен прислав жертву, яку зібрав дрібними складками на річних зборах У. А. Дем. Клюбу в Джерзи Ситі, Н. Дж. 4.00

ЧЕСТЕР, ПА.

Дохід з представлення „Сироти" на річ Сиротинця-Захисту У. Н. Союза, котре відбулося заходом і стараннями місцевих відділів У. Н. С.; чистий дохід ... 75.00

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Добр. Паращак Микола прислав жертви з коляди на Сиротинець-Захист У. Н. Союза, які зібрано підчас Різдвяних свят. Жертвували слідуючі:
Точанчин Тоний $2.00
Паращак Іван 1.00
Семків Марія 50
Паращак Микола 1.00
Точанчин Зофія, Ваньків Ева, Ничипор Марія і Баланенька Марія заколядували 6.00 10.50

ҐРЕЙТ МЕДОВС, Н. ДЖ.

Добр. Данилюк Клим, секретар Тов. Любов, від 143 У. Н. Союза, ходив з дітьми по коляді підчас Різдва і заколядував на Сиротинець-Захист У. Н. Союза. Зложили коляду слідуючі:
Ландак Павло $1.75
Данилюк Клим 50
Буджяк Онуфрей 50
Вусатий Дмитро 50
Озовський Михайло 25
Озовський Іван 25
Озовська Текля 25
Шавлюк Федь 25
Ковальчук Михайло 25
Шавалюк Марія 25
Ковальчук Гриць 25
Кольба Марія 25 5.25

ДЖЕСОП, ПА.

Стараннєм членів Бр. св. Володимира, відділу 311 У. Н. Союза, іменно: Нагірний Михайло, Федірко, Микола, Федірко Василь і Федірко Стефан, які колядували на Сиротинець-Захист У. Н. С. підчас Різдвяних свят і заколядували жертв на суму $8.55. Жертви зложили як коляду на Сиротинець У. Н. Союза, слідуючі:
Федірко Василь $1.00
Федірко Стефан 1.00
Нагірний Михайло 50
Федірко Микола 50
Марканич Лешко 1.00
Несторак Лешко 1.00
Нагірний Тимко 1.00
Нагірний Микола 55
Нагірний Іван 50
Феціна Петро 50
Пісечко Гриць 25
Канюк Михайло 50
Н. Н., Італійка 25 8.55

ІЗЕЛІН, ПА.

Добр. Кархут Дмитро прислав коляду на Сиротинець-Захист У. Н. Союза, яку заколядували члени дорослі і діти відділу 400 У. Н. Союза, Бр. св. Петра і Павла, в Ізелін, Па. Члени дорослі заколядували на Різдво $10.00. Члени Молодечого відділу 400 У. Н. Союза заколядували $9.50. Разом 19.50

Замітка: — Точний опис коляди в сій місцевости був поданий у Свободі ч. 25, з 1-го лютого, 1927, в рубриці „Як помагаємо краєви". Там було згадано про $20.00, однак Комітет отримав о 50 ц. меньше, які правдоподібно відтягнено на оплату пересилки.

ДУРГЕМВІЛ, Н. Й.

Чайковська Евгенія 2.00

БРУКЛИН, Н. Й.

Козловський Станислав 1.00
Братівник Микола 1.00

КЛІФТОН, Н. ДЖ.

Березівський Олекса 2.00
Філь Михайло 1.00
Качур Микола 1.00

МАДЖЕСТИК, КИ.

Ватраль Франко 4.00

ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ.

Добр. Кричковський Павло, член відділу 170 У. Н. Союза, підчас Різдвяних свят, на забаві в домі громадянина Теодора Кричковського, зібрав від присутних гостей коляду на Сиротинець-Захист У. Н. Союза, які прислав до Комітету. Зложили слідуючі:
Гича Михайло $5.00
Шупаний Іван 2.00
Кричковський Павло 1.00
Кричковський Теодор 1.00
Кричковський Іван 1.00
Лапа Йосиф 1.00
Качмар Іван 1.00
Вальчук Григорій 1.00
Цибаніќ Іван 50
Мах Еміліян 50
Личкович Іван 50
Кричковський Павло 25
Пельо Тимко 25 15.00

Загальна сума жертв поза відділи і члени У. Н. С. $174.80

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЄ ЖЕРТВ

на Сиротинець-Захист Укр. Нар. Союза по конець січня, 1927:

Члени У. Н. Союза зложили в січни 1927 р. $1,244.73
Відділи У. Н. Союза зложили в січни 1927 р. 569.85
Жертви поза членами і відділами У. Н. Союза 174.80

В місяцю січни 1927 р. вплинуло жертв разом на .... $ 1,989.38
По конець грудня 1926 р. проголошено жертв 11,254.85

По конець січня 1927 р. зложено жертв на суму $13,244.23

Увага: — Додати треба до сього звіту, що річне засіданнє Головного Уряду У. Н. Союза, яке відбулося в лютім 1926 р., ухвалило з каси У. Н. Союза $10,000 (десять тисяч долярів) на Сиротинець-Захист, яка то сума буде виасиґнувана зі запомогового фонду, як лиш Комітет призбирає потрібну суму на започаткованнє будови чи купна Сиротинця-Захисту Укр. Нар. Союза. По конець січня 1927 р., призбирано жертв на суму $13,244.23 (тринайцять-тисяч двіста сорок чотири доляри і двайцять три центи), до цего додати з каси У. Н. Союза деклярованих $10,000 (десять тисяч долярів), то по конець січня 1927 р., на Сиротинець-Захист У. Н. Союза є на започаткованне діла будови чи купна $23,244.23 (двайцять три тисячі двіста сорок чотири долярів і двайцять три центи). **НА ЗАПОЧАТКОВАННЄ БУДОВИ ЧИ КУПНА ПОТРЕБА СТО ТИСЯЧ ДОЛЯРІВ.** Є надія, що при добрій волі української суспільности Комітет призбирає жертвами конечно потрібну суму.

Комітет Сиротинця-Захисту У. Н. Союза.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

МАЮ ДВІ ДОБРІ ФАРМИ на продаж, земля надається під картофлю, близько доброго міста, спродам меньшу або більшу з причини браку рук до праці. Інтересованих прошу писати до: 31-34
H. SPIWAK,
R. 7, Box 32, Stevens Point, Wis.

НА ПРОДАЖ бучерня і ґросерня межи Українцями, склеп па розі улиці, оборот тижневий $800.00. Нема книжок. По близші інформації голоситися до: 23-33
Mr. S. LORCHAK,
291 Grand Street, Jersey City, N. J.
Telephone: Montgomery 7458.

НА ПРОДАЖ 10-акрова фарма, 6 кімнат дім, велика стайня, курники і корн кріб, всі будинки добрі, рівна низька земля, найліпше надається на управу салєри, салати і цибулі; все можна продати зараз в Millville і близький маркет до Phila. і до Atlantic City. Фарма при місті, 15 мінут ходу до середини міста. По близші інформації голоситися до властителя. **Steve KOWALCZUK, R. F. D. 2, Millville, N. J.** 27,9,3,5

ЮЛІЯ ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ВИПОЗИЧАЄ КЕРИЧІ НА ВЕСІЛЯ, ХРЕСТИНИ І ВСЯКІ ДРУГІ ЗАБАВИ.
129 E. 7th ST., NEW YORK CITY
Telephone: Orchard 2568